

فرآیند اکسیداسیون پیشرفته بر اساس رادیکال سولفات (AOP-SR) در یک راکتور UV برای حذف پنتاکلروفنل از محیط‌های آبی

قربان عسگری^{۱*}، محمدرضا سمرقندی^۲، عبدالملک صید محمدی^۱، رضا جمشیدی^۳

^۱ استاد گروه مهندسی بهداشت محیط، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

^۲ استاد گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

^۳ کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۱۲/۲۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۷

چکیده

زمینه و هدف: در سال‌های اخیر تصفیه کردن فاضلاب صنایع و استفاده مجادل از آن‌ها به دلیل کمبود آب و رشد سریع صنایع از اهمیت بالایی برخوردار است. از آلاینده‌های فاضلاب که تأثیر محربی بر محیط‌زیست دارند می‌توان به فنل و مشتقات آن اشاره نمود. پنتاکلروفنل (PCP) یکی از این مشتقات است که احتمالاً سلطان‌زا برای انسان بوده و تصفیه فاضلاب حاوی پنتاکلروفنل الزامی است. لذا هدف از انجام این مطالعه حذف پنتاکلروفنل از محیط‌های آبی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: پارامترهای عملیاتی مؤثر از جمله غلاظت اولیه پنتاکلروفنل (۲۵، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر)، غلاظت پرسولفات (۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر)، pH محلول (۵، ۷ و ۱۱) و زمان واکنش (۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ دقیقه) مورد بررسی قرار گرفت. برای شناسایی تأثیر عوامل تجربی در تخریب پنتاکلروفنل، یک طرح آزمایشی بر اساس یک آرایه متعامد با استفاده از روش تاگوچی پیشنهاد شد.

یافته‌ها: بر اساس نتایج، ۹۸/۷۸٪ از پنتاکلروفنل در شرایط بهینه (غلاظت اولیه پنتاکلروفنل ۲۵ میلی‌گرم بر لیتر، غلاظت سولفات سدیم (Na-PS) ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر، pH=۱۱ و زمان واکنش ۴۰ دقیقه) حذف شد. در این فرایند میزان حذف COD و TOC به ترتیب ۸۲٪/۳ و ۶۱٪ بود. آنالیز واریانس (ANOVA) نشان داد که پرسولفات مؤثرترین عامل در حذف پنتاکلروفنل در فرایند پرسولفات UV است.

نتیجه‌گیری: فرایند پرسولفات UV به عنوان یک فرایند اکسیداسیون پیشرفته، توانمند و سازگار با محیط‌زیست می‌تواند در تصفیه فاضلاب حاوی ترکیات فلزی از جمله پنتاکلروفنل مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: پرسولفات، لامپ UV، رادیکال سولفات، پنتاکلروفنل، تاگوچی

الکتروشیمیایی، تصفیه بیولوژیکی، فیلتراسیون غشایی، فرایندهای اکسیداسیون پیشرفتی (AOPs)، تحریب فتوکاتالیستی^{۱۲}، لجن فعال^{۱۳}، هیدروکلرینه کردن توسط پراکسید^{۱۴} و جذب بخصوص توسط کربن فعال^{۱۰} همگی از روش‌های متداول جهت حذف پتاکلروفنل از محلول‌ها و پساب‌های آلوده به پتاکلروفنل می‌باشند. همچنین برای از بین بردن آلاینده‌ها از محیط، کاربرد مواد سازگار با محیط‌زیست و طبیعی کم‌هزینه، مورد توجه قرار گرفته است^{۱۵}. یکی از جاذب‌های مورداستفاده جهت حذف پتاکلروفنل موجود در آب‌های آلوده و یا فاضلاب‌ها، کربن فعال می‌باشد. متخلخل بودن، مساحت بزرگ، ظرفیت جذب عالی، ساختار داخلی توسعه یافته و وجود گروه‌های مختلف عاملی روی سطح آن از ویژگی‌های کربن فعال است اما هزینه‌های بالای تولید و احیاء از مهمترین معایب آن است^{۱۶}. ظرفیت پایین جذب و احیای پرهزینه جاذب، عدم حذف کامل، غیراقتصادی بودن، افزایش نیاز به ترکیبات شیمیایی و تولید لجن یا مواد زائد که نیازمند تصفیه بعدی است از معایب روش‌های گفته شده است^{۱۷، ۱۸}.

فرایندهای اکسیداسیون پیشرفتی به طور گسترده برای از بین بردن آلاینده‌های آبی از آب آشامیدنی و فاضلاب استفاده می‌شوند. این فرایندها با تولید رادیکال هیدروکسیل (OH[•])، رادیکال سولفات (SO₄²⁻) و رادیکال سوپراکسید (O₂[•]) موجب از بین رفتن آلاینده‌های آلی می‌شوند^{۱۶}. از مزایای رادیکال سولفات حاصل از پرسولفات (PS) می‌توان به پایداری زیاد، طول عمر و واکنش‌پذیری زیاد، حلایت بالا در محیط آبی، هزینه‌ی نسبتاً پایین، پایداری بالا در درجه حرارت اتاق و محصولات نهایی بی‌خطر اشاره نمود^{۱۹}. در فرایند پرسولفات/UV تابش اشعه ماوراء بنفش (UV) به عنوان نوعی انرژی برای فعال‌سازی پرسولفات در نظر گرفته می‌شود و طبق معادله شماره ۱ باعث تولید رادیکال پرسولفات می‌شود^{۲۱، ۲۰}.

مقدمه

امروزه با توجه به کمبود آب و رشد سریع صنایع، تصفیه کردن فاضلاب صنایع و استفاده مجدد از آن‌ها بسیار حائز اهمیت است. ترکیبات آلی در فاضلاب صنایع به‌فور یافت می‌شوند و تأثیر مخربی بر محیط‌زیست دارند لذا تصفیه این نوع فاضلاب‌ها از مهم‌ترین مسائل محیط‌زیست است^{۱، ۲}. از معمول‌ترین آلاینده‌های آلی در فاضلاب‌های صنعتی می‌توان به فنل و مشتقات آن اشاره کرد^۱. فنل ماده‌ای با سمیت بالا است و یک ترکیب آلی حلقوی است که به‌فور در پساب صنایع پتروشیمی و صنایع شیمیایی نظیر ساخت عوامل محافظت کننده چوب، ساخت رزین، تولید عایق، مواد گندزدا، مواد شوینده، قارچ‌کش‌ها، علف‌کش‌ها، حشره‌کش‌ها، باکتری‌کش‌ها، تولید دارو و همچنین در پساب‌های کشاورزی به وفور یافت می‌شود^۳. ترکیبات فنلی در دسته آلاینده‌های دارای اولویت طبقه‌بندی می‌شوند^۴. غلظت‌های زیاد این ترکیبات سبب اختلال در سنتز پروتئین، فرسایش بافت‌ها و فلنج سیستم اعصاب مرکزی می‌شوند و عامل آسیب به کلیه‌ها، کبد، شش‌ها و پانکراس می‌باشد^۵. پتاکلروفنل (PCP)، یکی از مشتقات خانواده فنل است و به دلیل بالا بودن تعداد کلر بر روی حلقه بنزنی آن، بیشتر از سایر مشتقات آن مورد توجه قرار گرفته است^۷. سازمان حفاظت محیط‌زیست آمریکا (EPA)، پتاکلروفنل را از لحاظ سرطان‌زا، در گروه احتمالاً سرطان‌زا برای انسان (B2) قرارداده است^۸. استفاده در ساخت نگهدارنده‌های چوب، حصارها، تقویت پل‌های چوبی، ساخت علف‌کش‌ها و آفت‌کش‌ها بیشترین کاربرد پتاکلروفنل می‌باشد^{۹، ۱۰}. حداقل غلظت مجاز فنل در آب آشامیدنی طبق رهنمود برنامه ملی سمندانسی ۰/۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر و مقدار مجاز نیتروفنل و پتاکلروفنل در محیط آبی نیز به ترتیب ۰/۰۶ و ۰/۳ میلی‌گرم بر لیتر تعیین شده است^{۱۱}. حذف پتاکلروفنل از فاضلاب صنایع به علت سمیت بالا و خاصیت جهش‌زا و سرطان‌زا بالای آن مورد توجه بسیاری از محققان قرار گرفته است^{۱۲}. اکسیداسیون

محلول استوک پتاکلروفنل با غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم بر لیتر از حل کردن ۱ گرم پودر پتاکلروفنل نمک سود (Na-PCP) با درجه خلوص ۹۸٪ در محلول ۰/۱ مول بر لیتر هیدروکسید سدیم و به حجم ۱۰۰۰ میلی لیتر رساندن با آب دو بار تقطیر شده آماده شد و سپس غلظت های موردنظر از محلول استوک با آب دو بار تقطیر شده تهیه شد. راکتور UV با ۱۰۰۰ میلی لیتر محلول حاوی غلظت موردنظر پتاکلروفنل پس از تنظیم pH محلول و اضافه کردن مقادیر موردنظر پرسولفات سدیم پر شد. این مطالعه چهار عامل تأثیرگذار در کارایی فرآیند پرسولفات UV که هر عامل دارای چهار سطح بود (جدول ۱) را مورد بررسی قرارداد. سپس با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتری میزان پتاکلروفنل محلول تعیین شد. حذف پتاکلروفنل از قانون سیتیک شبه درجه یک کاذب (PFO) پیروی می کند و با توجه به معادله ۲ محاسبه می شود:

$$\ln\left(\frac{C_t}{C_0}\right) = -K_{obs} \times t \quad (2)$$

C_t غلظت پتاکلروفنل در زمان t ، C_0 غلظت پتاکلروفنل در زمان اولیه و K_{obs} ثابت سرعت واکنش می باشد.^{۲۴} برای تعیین تأثیر هم افزایی UV و پرسولفات بر تخریب پتاکلروفنل، فرایندهای پرسولفات UV، پرسولفات به تنهایی و UV به تنهایی در شرایط بهینه انجام شدند. همچنین از ترت-بوتanol (TBA) و متanol (MA) به عنوان رادیکال اسکونجر استفاده شد.^{۲۵} آزمایش های اکسیژن موردنیاز شیمیایی (COD) و کل کربن آلی (TOC) برای تعیین میزان معدنی سازی پتاکلروفنل انجام شد. متوسط حالت اکسیداسیون (AOS) با توجه به معادله ۳ محاسبه شد:

$$AOS = \frac{\text{TOC}_t - \text{COD}_t}{\text{TOC}_t} \times 4 \quad (3)$$

حالت اکسیداسیون کربن (COS) از معادله ۴ به دست آمد:

طراحی آزمایش های این فرایند با مدل آماری تاگوچی انجام شد که علاوه بر دستیابی به بهترین پاسخ در شرایط حذف، منجر به کاهش تعداد آزمایش های موردنیاز برای تعیین شرایط بهینه ای آزمایش ها و به طبع آن کاهش زمان و کاهش هزینه ها شد. تاگوچی دارای کاربردهای فراوانی از علم شیمی تا مهندسی است. تاگوچی تعداد معینی آزمایش را با ترکیب های خاص و از پیش تعیین شده سطوح ارائه می دهد که هر سیستم با پارامترهای مستقل و سطوح مختلف موردمطالعه قرار می گیرد.^{۲۳,۲۲}

هدف اصلی این مطالعه استفاده از روش تاگوچی برای مقایسه کارایی فرآیند UV، فرایند پرسولفات و فرایند ترکیب پرسولفات UV در حذف پتاکلروفنل از یک محیط آبی و شناسایی اثر هم افزایی پرسولفات و UV بود. علاوه بر این، اثرات دوز پرسولفات pH، غلظت اولیه پتاکلروفنل به عنوان یک آلینده و زمان واکنش بر راندمان حذف فرآیند پرسولفات UV بررسی شد. از نتایج این مطالعه می توان در تصفیه فاضلاب و حذف آلینده های مشابه در واحد های کوچک صنعتی استفاده کرد.

مواد و روش ها

مواد

پتاکلروفنل با خلوص ۹۷٪، سدیم پرسولفات با خلوص ۹۸٪، سدیم دیتونیت با خلوص ۸۸٪، دی پتاسیم هیدروژن فسفات، پتاسیم دی هیدروژن فسفات، هیدروکسید آمونیوم، معرف ۴-آمینو آنتی پرین و فری سیانید پتاسیم همگی از شرکت سیگما-آلدریچ خریداری شدند. تمامی محلول ها با استفاده از آب دوبار تقطیر شده تهیه شدند.

روش آزمایش

فرآیند اکسیداسیون پیشرفتی بر اساس رادیکال سولفات (AOP-SR) در یک راکتور UV برای حذف پتاکلروفنل از محیط‌های آبی

از روش LC-MS برای شناسایی ترکیبات حد واسط و مسیر تخریب پتاکلروفنل استفاده شد.

$$COS = \frac{TOC_0 - COD_t}{TOC_0} \times 4 \quad (4)$$

Gazet TOC در زمان اولیه است و TOC_t و COD_t غلظت TOC

جدول ۱: فاکتورها و سطوح انتخاب شده برای طراحی آزمایش‌ها

به ترتیب غلظت TOC و COD در زمان t هستند.^{۲۶} همچنین

فاکتور	شماره	سطح			
		۱	۲	۳	۴
غلظت آلاینده (میلی گرم بر لیتر)	۱	۲۵	۵۰	۱۰۰	۱۵۰
غلظت پرسولفات (میلی گرم بر لیتر)	۲	۲۵	۵۰	۷۵	۱۰۰
pH	۳	۵	۷	۹	۱۱
زمان واکنش (دقیقه)	۴	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰

$$\% \text{ Removal Efficiency} = \frac{(C_0 - C_e)}{C_0} \times 100 \quad (6)$$

در این فرمول C_0 غلظت اولیه پتاکلروفنل و C_e غلظت پتاکلروفنل بعد از واکنش می‌باشد.^{۲۲}

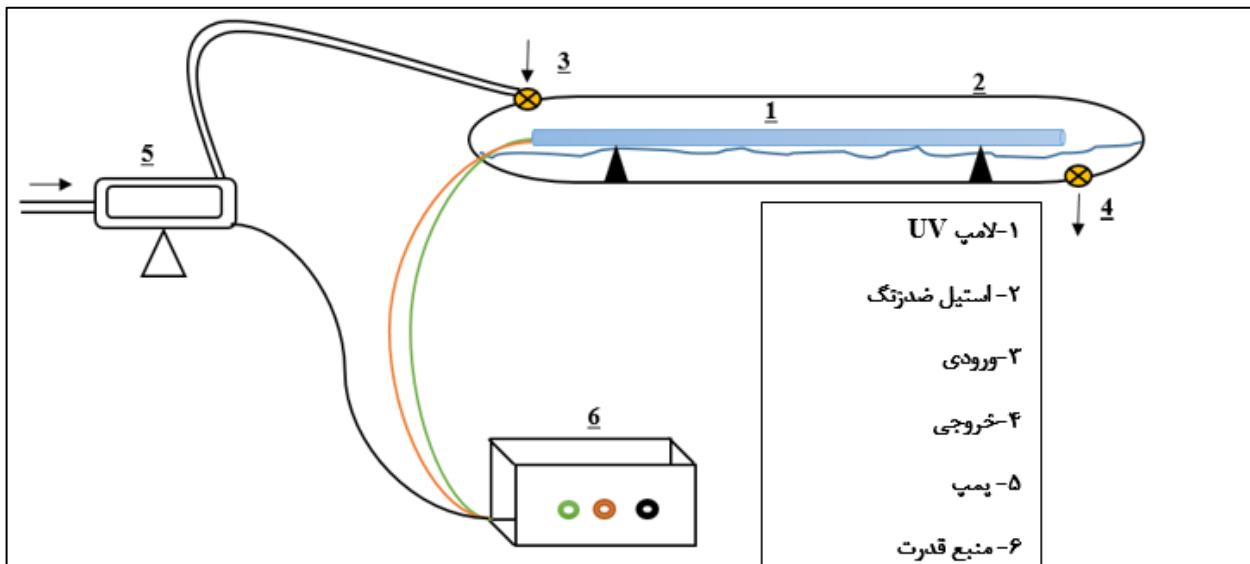
طراحی آزمایش‌ها

با روش تاگوچی (با یک آرایه‌ی آرتاگونالی L-۱۶) طراحی آزمایش‌ها انجام شد. برای این کار از نرم افزار MINITAB17.1.0(2010) استفاده شد. برای ارزیابی نتایج تجربی، از نسبت سیگنال به نویز (S/N) استفاده شده است. نحوه محاسبه این نسبت در نوع بهینه‌سازی متفاوت است و سه نوع تحلیل نسبت S/N انجام می‌شود: (۱) بالاتر بهتر است (HB)، (۲) نرمال بهتر است (NB) و (۳) پایین‌تر بهتر است (LB).^{۲۷} هدف از این مطالعه حذف حداقل پتاکلروفنل بود، بنابراین حداقل سازی (HB) لازم بود. مقدار S/N با توجه به معادله ۵ محاسبه شد:^{۲۸}

$$S/N = -10 \log_{10} \left[\frac{1}{n} \sum \left(\frac{1}{RE_i} \right)^2 \right] \quad (5)$$

n تعداد تکرارهای آزمایش است و RE بازده حذف در هر آزمایش را نشان می‌دهد. میزان بازده حذف پتاکلروفنل (%) طبق فرمول زیر محاسبه می‌شود:

وسایل مورد استفاده
در این آزمایش از روش رنگ‌سنگی ۴-آمینوآنتی پرین با اسپکتروفوتومتری DR-5000 مدل HACH با دتکتور UV/VIS با طول موج ۵۰۰ نانومتر (طبق روش استاندارد متد) استفاده شد. برای تعیین pH محلول از دستگاه electrode pH-meter مدل برای تعیین (Adwa AD8000, Romania) استفاده شد. تمامی واکنش‌ها در یک راکتور UV (شکل ۱) صورت گرفت. برای تعیین COD از آمپول (HACH Chemical USA) COD (HACH Chemical USA) استفاده شد. همچنین، برای ارزیابی میزان مواد معدنی از یک آنالیزور TOC Vario TOC Cube Elementar (Vario, آلمان) استفاده شد.

شکل ۱: راکتور UV و مشخصات آن

بیشتر از فرآیند UV (۰/۰۲۳ عکس دقیقه) بود و فرایند پرسولفات به تنها ۴۰ حدود ۲/۶۶ برابر بیشتر از فرآیند UV به تنها بود. پرسولفات به تنها ۸/۵٪ و UV به تنها ۶۳٪ پتاکلروفنل را پس از ۴۰ دقیقه واکنش حذف کرد. اطلاعات سیتیکی برتری فرآیند پرسولفات/UV را نسبت به فرآیندهای پرسولفات و UV به تنها نشان می‌دهد. برای دستیابی به شرایط بهینه فرآیند پرسولفات/UV، ۱۶ آزمایش طراحی و انجام شد (جدول ۲). در جدول ۳، حداکثر مقدار میانگین S/N (جدول ۲) برای یک عامل خاص در میان چهار سطح به صورت بولد نشان داده شده است که نشان‌دهنده شرایط بهینه برای حذف پتاکلروفنل است. طبق جدول ۳، غلظت مطلوب پتاکلروفنل ۲۵ میلی‌گرم در لیتر است و شرایط بهینه برای پارامترهای پرسولفات، pH و زمان واکنش به ترتیب ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر، ۱۱ و ۴۰ دقیقه است. شرایط بهینه آزمایش شماره ۴ و شرایط مطلوب ارائه شده توسط مدل تاگوچی یکسان است. نتایج نشان داد که در شرایط بهینه پارامترهای مؤثر در حذف پتاکلروفنل، میانگین بازده حذف ۹۸/۷۸٪ به دست آمد.

یافته‌ها

بهینه‌سازی پارامترهای عملیاتی

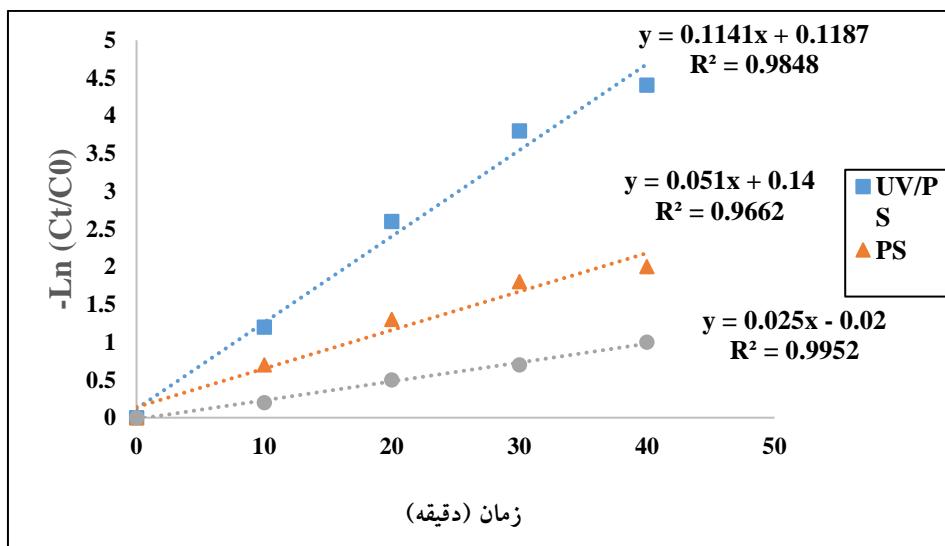
شکل ۲ کارایی حذف پتاکلروفنل را به عنوان تابعی از زمان واکنش در فرایندهای مختلفی از جمله پرسولفات به تنها، UV به تنها و پرسولفات/UV نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل ۲ نشان داده شده است، پتاکلروفنل با فرایند پرسولفات به تنها و UV به تنها به طور کارآمد قابل حذف نیست. نتایج نشان داد که حذف پتاکلروفنل مطابق با معادله شماره ۲ از سیتیک شبۀ درجه اول (PFO) پیروی می‌کند. برای مقایسه پتانسیل فرآیندهای پرسولفات/UV، پرسولفات و UV برای راندمان حذف پتاکلروفنل، ثابت‌های سرعت واکنش (K_{obs}) با رسم $\frac{PCP_t}{PCP_0} - \ln(\frac{PCP_t}{PCP_0})$ در برابر زمان واکنش (t) محاسبه شد (شکل ۲). برای این منظور، سیتیک حذف پتاکلروفنل در شرایط بهینه ارزیابی شد. K_{obs} به دست آمده برای حذف پتاکلروفنل از فرآیند پرسولفات/UV (۰/۱۲۱ عکس دقیقه) تقریباً ۲ برابر بیشتر از فرآیند پرسولفات به تنها (۰/۰۶۰ عکس دقیقه) و ۵/۲۶ برابر

جدول ۲: نتایج حاصل از آزمایش‌های فرایند UV پرسولفات و نرخ S/N آنها

فرآیند اکسیداسیون پیشرفتی بر اساس رادیکال سولفات (AOP-SR) در یک راکتور UV برای حذف پتاکلروفنل از محیط‌های آبی

حداکثر مقدار نسبت S/N در میان ۱۶ آزمایش به صورت بولد* نشان داده شده است.

S/N	درصد حذف						شماره فاکتور آزمایش	
	M_{RE} (%)	۲	۱	زمان واکنش (دقیقه)	pH	غایل ظت پتاکلروفنل پر سولفات (mg/L)		
		(%)	(%)			(mg/L)		
۳۸/۱۶	۸۰/۹۲	۸۰/۸۵	۸۱	۱۰	۵	۲۵	۲۵	۱
۳۸/۸۵	۷۸/۷۷	۸۷/۶۲	۸۷/۷۲	۲۰	۷	۵۰	۲۵	۲
۳۹/۴۹	۹۴/۳۹	۹۴/۴	۹۴/۳۹	۳۰	۹	۷۵	۲۵	۳
۳۹/۸۹*	۹۸/۷۸	۹۸/۹۳	۹۸/۶۴	۴۰	۱۱	۱۰۰	۲۵	۴
۳۸/۵۱	۸۴/۲۴	۸۴/۲۱	۸۴/۲۸	۳۰	۷	۲۵	۵۰	۵
۳۹/۱۸	۹۱	۹۱/۲۵	۹۰/۹۴	۴۰	۵	۵۰	۵۰	۶
۳۹/۳۶	۹۲/۹۵	۹۳/۰۹	۹۲/۸	۱۰	۱۱	۷۵	۵۰	۷
۳۹/۲۵	۹۱/۷۲	۹۱/۷۱	۹۱/۷۴	۲۰	۹	۱۰۰	۵۰	۸
۳۸/۷۳	۸۶/۴۴	۸۶/۳۶	۸۶/۵۲	۴۰	۹	۲۵	۱۰۰	۹
۳۸/۹۱	۸۸/۲۸	۸۸/۳۴	۸۸/۲۳	۳۰	۱۱	۵۰	۱۰۰	۱۰
۳۹/۲۶	۹۱/۹۲	۹۱/۸۵	۹۱/۹۸	۲۰	۵	۷۵	۱۰۰	۱۱
۳۹/۱۵	۹۰/۷۶	۹۰/۷۹	۹۰/۷۳	۱۰	۷	۱۰۰	۱۰۰	۱۲
۳۸/۵۳	۸۴/۴۶	۸۴/۵۲	۸۴/۴	۲۰	۱۱	۲۵	۱۰۰	۱۳
۳۸/۰۹	۸۵/۰۴۷	۸۴/۶۳	۸۵/۴۶	۱۰	۹	۵۰	۱۰۰	۱۴
۳۹/۲۳	۹۱/۵۳	۹۱/۵۲	۹۱/۵۴	۴۰	۷	۷۵	۱۰۰	۱۵
۳۹/۴۶	۹۴/۰۵۸	۹۴/۰۳	۹۴/۰۹	۳۰	۵	۱۰۰	۱۰۰	۱۶

شکل ۲: سیستم حذف پتاکلروفنل در فرایندهای مختلف. شرایط آزمایش: غلظت پرسولفات ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر، pH=۱۱، غلظت اولیه پتاکلروفنل ۲۵ میلی‌گرم بر لیتر

جدول ۳: نتایج آنالیز میانگین (ANOM) برای تعیین شرایط بهینه

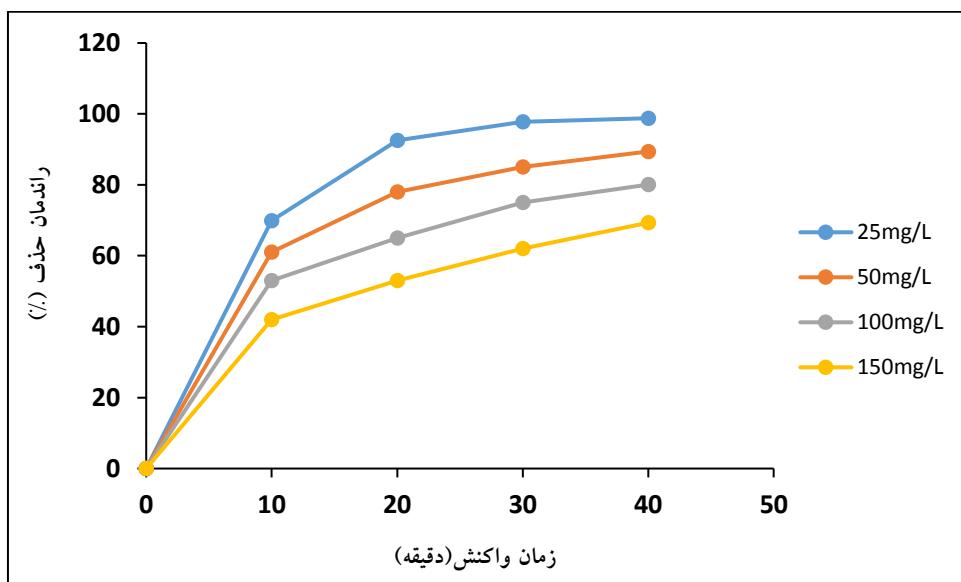
M _{S/N}	سطح = ۴	سطح = ۳	سطح = ۲	سطح = ۱	S/N	فاکتور/سطح
۳۹/۱*	۳۹/۸۹	۳۹/۵	۳۸/۸۵	۳۸/۱۶	پتاکلروفنل / ۱	
۳۹/۰۸	۲۵/۳۹	۳۹/۳۶	۳۹/۱۸	۳۸/۵۱	پتاکلروفنل / ۲	
۳۹/۰۲	۳۹/۱۶	۳۹/۲۶	۳۸/۹۱	۳۸/۷۳	پتاکلروفنل / ۳	
۳۸/۹۶	۳۹/۴۷	۳۹/۲۳	۳۸/۰۹	۳۸/۵۳	پتاکلروفنل / ۴	
۳۸/۴۸	۳۸/۵۳	۳۸/۷۳	۳۸/۱۵	۳۸/۱۶	پرسولفات / ۱	
۳۸/۸۸	۳۸/۵۹	۳۸/۹۱	۳۹/۱۸	۳۸/۸۵	پرسولفات / ۲	
۳۹/۰۹	۳۹/۲۳	۳۹/۲۶	۳۹/۳۶	۳۸/۵	پرسولفات / ۳	
۳۹/۴۴*	۳۹/۴۷	۳۹/۱۶	۳۹/۲۵	۳۹/۸۹	پرسولفات / ۴	
۳۹/۰۲	۳۹/۴۷	۳۹/۲۶	۳۹/۱۸	۳۸/۱۶	۱pH/	
۳۸/۹۴	۳۹/۲۳	۳۹/۱۶	۳۸/۰۱	۳۸/۸۵	۲pH/	
۳۹/۰۲	۳۸/۵۹	۳۸/۷۳	۳۹/۲۵	۳۹/۵	۳pH/	
۳۹/۱۷*	۳۸/۵۳	۳۸/۹۱	۳۹/۳۶	۳۹/۸۹	۴pH/	
۳۸/۸۲	۳۸/۵۹	۳۸/۵۹	۳۹/۳۶	۳۸/۱۶	زمان / ۱	
۳۸/۹۷	۳۸/۵۳	۳۸/۵۳	۳۹/۲۵	۳۸/۸۵	زمان / ۲	
۳۹/۱	۳۹/۴۷	۳۹/۴۷	۳۸/۰۱	۳۹/۵	زمان / ۳	
۳۹/۲۶*	۳۹/۲۳	۳۹/۲۳	۳۹/۱۸	۳۹/۸۹	زمان / ۴	

حداکثر مقدار میانگین نسبت S/N برای هر فاکتور در میان چهار سطح به صورت بولد نشان داده شده است.

شکل ۳ نشان داده شده است. مطابق شکل ۳، در غلاظت‌های ۲۵٪، ۵۰٪، ۱۰۰٪ و ۱۵۰٪ میلی‌گرم در لیتر پتاکلروفنل، تقریباً ۹۸/۷۸٪ تخریب پتاکلروفنل در ۴۰ دقیقه زمان واکنش به دست آمد. علاوه بر این، مقدار K_{obs} برای حذف ۲۵٪ میلی‌گرم در لیتر غلاظت اولیه پتاکلروفنل، ۱۵۲٪ عکس دقیقه بود که تقریباً ۳/۹۵ برابر بیشتر از مقدار ۱۵۰٪ میلی‌گرم در لیتر غلاظت اولیه پتاکلروفنل است (۰/۳۸۴٪ عکس دقیقه).

تأثیر غلاظت آلاینده

مطابق شکل ۴-الف، وقتی غلاظت پتاکلروفنل از ۲۵ به ۱۵۰٪ میلی‌گرم در لیتر افزایش می‌یابد، S/N برای حذف پتاکلروفنل از ۳۹/۱ به ۳۸/۹۶ کاهش می‌یابد (کاهش راندمان از ۹۸/۷۸٪ درصد به ۹۸/۴۲٪ درصد). نتایج حذف پتاکلروفنل در غلاظت‌های مختلف (در محدوده ۲۵-۱۵۰٪ میلی‌گرم در لیتر) در

شکل ۳: تأثیر غلظت اولیه پتاکلروفنل بر حذف پتاکلروفنل. شرایط آزمایش: ۱۰۰ میلی گرم در لیتر غلظت پرسولفات و $pH = 11$

افزایش pH محلول از ۵ تا ۱۱، نرخ S/N از مقدار ۳۹/۰۲ به ۳۹/۱۷ رسید که بیانگر افزایش راندمان از ۹۸/۴٪ به ۹۸/۷۸٪ است. حذف با افزایش pH و قلیایی شدن محیط می‌باشد. نتایج حاصل از آنالیز تاگوچی در شکل ۴-پ ارائه گردید.

تأثیر زمان واکنش

یکی از پارامترهای در نظر گرفته شده در حذف پتاکلروفنل توسط فرایند UV/پرسولفات، زمان واکنش می‌باشد. زمان‌های واکنش در نظر گرفته شده برای این فرایند ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ دقیقه می‌باشد و مطابق با شکل ۴-ت، با افزایش زمان واکنش نرخ S/N از ۳۸/۸۲ به ۳۹/۲۶ افزایش یافت (افزایش راندمان حذف از ۹۷/۶۷٪ به ۹۸/۷۸٪) که بیانگر تأثیر مستقیم زمان واکنش بر کارایی فرایند UV/پرسولفات می‌باشد.

تأثیر پرسولفات

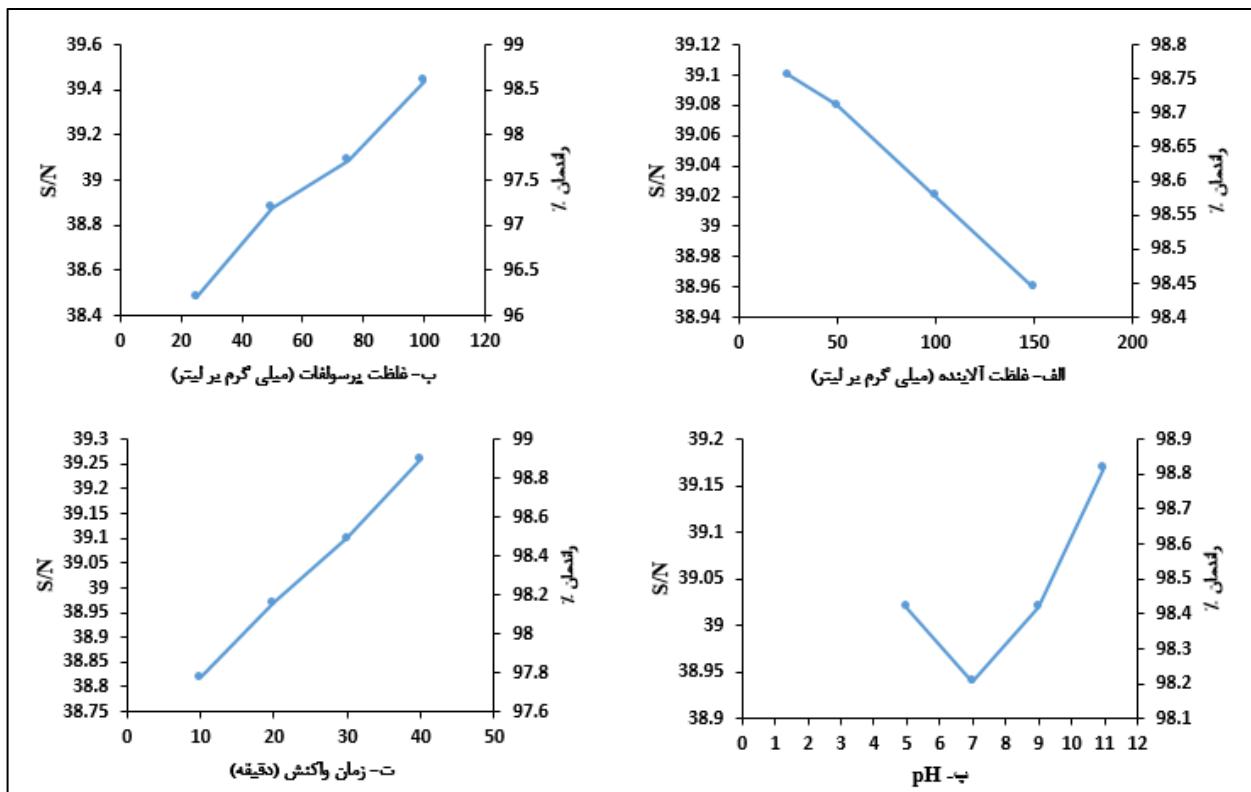
غلظت پرسولفات، یکی از پارامترهای در نظر گرفته شده در حذف پتاکلروفنل توسط فرایند UV/پرسولفات می‌باشد. غلظت پرسولفات بین ۲۵ تا ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر می‌باشد. نتایج حاصل از واکنش و انجام آنالیز تاگوچی در شکل ۴-ب نشان داده شده است. نتایج نشان داد که میزان راندمان حذف از S/N ۹۶/۳۷٪ با میزان S/N ۳۸/۴۸ برابر است و ۹۸/۷۸٪ با میزان S/N ۳۹/۴۴ افزایش یافت و بیانگر این است که کارایی حذف پتاکلروفنل با افزایش غلظت پرسولفات افزایش یافته است.

تأثیر pH

برای تعیین میزان تأثیر pH در فرایند مورد مطالعه، تأثیر pH در چهار سطح (۵، ۷، ۹ و ۱۱) مورد بررسی قرار گرفت. با

جدول ۴: نتایج آزمون آنالیز واریانس

درجه آزادی	فاکتور	Sum of Squares	Mean Square	F Value	p-value	RF (%)
PCP(mg/L)	۳	۰/۰۴۹۱۸۳	۰/۰۴۹۱۸۳	۱/۷۷۵۰۸۸	۰/۲۰۹۷	۹
PS(mg/L)	۳	۲/۲۱۲۲۷	۲/۲۱۲۲۷	۷۹/۸۴۲۲۳	<۰/۰۰۰۱	۵۷
pH	۳	۰/۴۲۸۴۸۸	۰/۰۶۱۱۹۱	۲/۲۰۸۴۷۸	۰/۱۶۵۳	۹
Time(min)	۳	۰/۳۷۲۵۲۵	۰/۰۴۱۶۸۵۴	۱۵/۰۴۴۸۱	۰/۰۰۲۶	۲۵
Error	۳	۰/۳۰۴۷۸۲	۰/۰۲۷۷۰۷	-	-	-
Total	۱۵	۳/۰۴۴	-	-	-	۱۰۰

شکل ۴: نتایج آنالیز میانگین نرخ S/N و راندمان حذف در مقابل عوامل مؤثر بر کارایی فرایند

۹۰ دقیقه، راندمان معدنی‌سازی TOC و COD به ترتیب به میزان ۸۱/۵٪ و ۹۸/۹٪ افزایش یافته است. با توجه به نتایج بدست آمده، زمان واکنش کافی برای معدنی‌سازی تقریباً کامل پتاکلروفنل موردنیاز است.

گونه‌های واکنشی غالب

به منظور تشخیص گونه‌های واکنشی در فرایند مورد مطالعه، ۰/۲ مولار ترت بوتانول (TBA) و ۰/۲ مولار متانول (MA) به عنوان مهارکننده‌های رادیکال سولفات و رادیکال هیدروکسیل در شرایط بهینه به نمونه اضافه شدند. طبق شکل ۷، ثابت سرعت واکنش (K_{obs}) برای حذف پتاکلروفنل برای فرایند پرسولفات/UV ۰/۱۵۲ عکس دقیقه بود که تقریباً ۲/۵۳ برابر پیشتر از فرایند پرسولفات/UV/ترت بوتانول (۰/۰۶ عکس دقیقه) بود و همچنین ۶/۶ برابر پیشتر از فرایند پرسولفات/UV/متانول (۰/۰۲۳ عکس دقیقه) بود. این ثابت سرعت‌ها نشان می‌دهد که در حضور متانول، بازده حذف پیشتر از حضور ترت بوتانول کاهش می‌یابد و بیانگر غالب بودن رادیکال سولفات می‌باشد. سونگ و همکاران^{۱۶} و لیو و همکاران^{۱۹} نتایج مشابهی را گزارش دادند.

بحث

در سال‌های اخیر با توجه به کمبود آب، تصفیه کردن و استفاده مجدد از فاضلاب‌ها و آب‌های آلوده بسیار حائز اهمیت است. یکی از آلاینده‌های محیط‌های آبی پتاکلروفنل می‌باشد که به علت سمیت بالا و خاصیت جهش‌زاوی و سرطان‌زاوی بالای آن باید مورد تصفیه و پالایش قرار گیرد.^۷

درصد مشارکت پارامترها

آنالیز واریانس (ANOVA) بر روی M_{SN} انجام شد تا مشارکت هر عامل در این فرآیند مشخص شود. مجموع فاکتوریل مربعات (SS_F)، مجموع کل مربعات (SS_T)، واریانس خطای (V_{Er}) و درصد مشارکت هر عامل (R_F) از معادلات (۱۰)–(۱۳) به دست آمد و این مقادیر در جدول ۴ ارائه شده است.

$$SS_T = \sum_{j=1}^m \left(\sum_{i=1}^n RE_i^2 \right) mn (\overline{HDE}_T)^2 \quad (10)$$

$$\overline{RE}_T = \sum_{j=1}^m \left(\sum_{i=1}^n RE_i \right)_j / (mn) \quad (11)$$

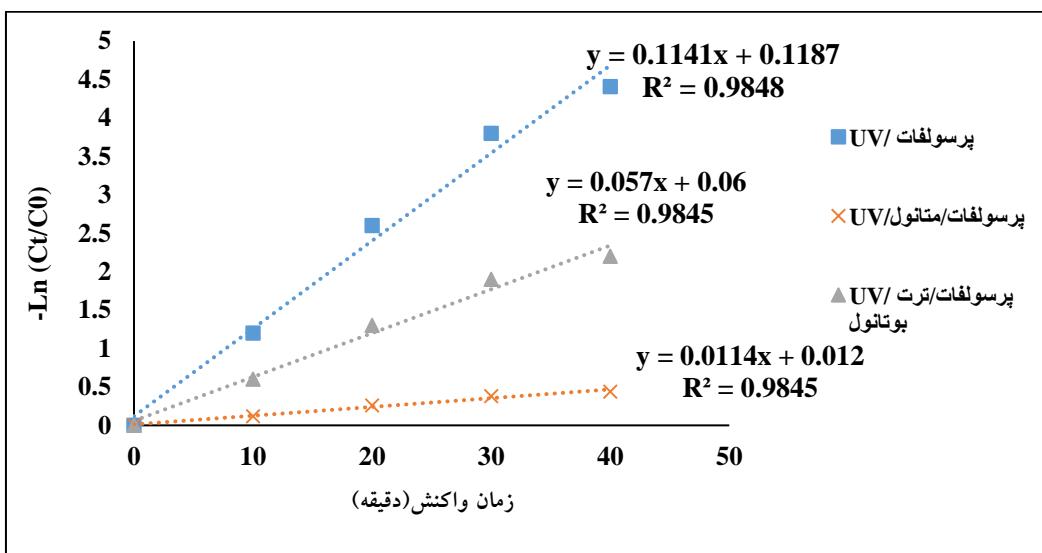
$$SS_F = \frac{mn}{L} \sum_{k=1}^m \left(\overline{RE}_k - \overline{RE}_T \right)^2 \quad (12)$$

$$V_{ER} = \frac{SS_T - \sum_{F=A}^E SS_F}{m(n-1)} \quad (13)$$

درصد مشارکت و رتبه هر عامل برای حذف پتاکلروفنل به ترتیب زیر است: (۱) غلظت پرسولفات (۵۷٪)، (۲) زمان واکنش (۲۵٪)، (۳) pH محلول و غلظت اولیه آلاینده (۹٪). مهم‌ترین عامل در بین چهار عامل مؤثر بر کارایی فرایند، غلظت اولیه پرسولفات بود.

معدنی‌سازی پتاکلروفنل

میزان معدنی‌سازی پتاکلروفنل در فرآیند پرسولفات/UV با استفاده از میزان کل کربن آلی (TOC) و اکسیژن موردنیاز شیمیایی (COD) اندازه‌گیری شد. نتایج حاصل نشان داد که میزان TOC و COD پتاکلروفنل در ۴۰ دقیقه زمان واکنش در شرایط بهینه به ترتیب ۶۱٪ و ۸۲/۳٪ به دست آمد. این درحالی است که راندمان تخریب پتاکلروفنل در همین شرایط ۹۸/۷۸٪ در این فرایند بوده است. با این حال با افزایش زمان واکنش به

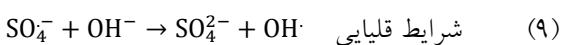

شکل ۵: تأثیر حضور متانول و ترت بوتانول بر کارایی فرایند

راههای غلبه بر مشکل است. راه حل دیگر اما افزایش غلظت ماده اکسیدان است هرچند این احتمال وجود دارد در غلظت‌های بالای ماده اکسیدان از دیگر رادیکال آزاد پرسولفات منجر به تسهیل واکنش با سایر رادیکال‌های پرسولفات شده و همین عاملی برای کاهش راندمان باشد.^{۳۱} بین غلظت اولیه و کارایی حذف رابطه معکوس وجود دارد. در حقیقت، نسبت بین رادیکال‌های تولیدشده واکنش‌پذیر و محتوای مولکول‌های پتاکلروفنل کاهش یافته و رادیکال‌ها برای تخریب آلاینده‌های آلی کافی نیستند. نتیجه به دست آمده مشابه مطالعه عسگری و همکاران بود^{۳۲} که تأیید کردند میزان حذف مواد آلاینده آلی به غلظت‌های اولیه آلاینده بستگی دارد، به طوری که با افزایش غلظت اولیه آلاینده، میزان حذف به تدریج کاهش می‌یابد. با افزایش غلظت ماده اکسیدکننده سرعت انجام واکنش افزایش می‌یابد. طبق معادله شماره ۱، علت آن تأثیر اشعه UV بر مولکول‌های پرسولفات هست که نقش دهنگی الکترون را داشته و تولید رادیکال سولفات می‌کند و نقش مهمی در اکسیداسیون مواد آلی دارد.^{۳۳} لذا هر چه عامل اکسیدکننده بیشتر باشد به همان نسبت تولید رادیکال سولفات افزایش یافته که

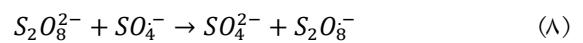
یکی از روش‌های کاربردی جهت حذف این ترکیب، پرسولفات فعال شده توسط UV و رادیکال‌های سولفات حاصل از آن است. به دلیل کاهش میزان تولید رادیکال‌های واکنشی در غیاب UV یا پرسولفات و همچنین کاهش اثر هم‌افزایی UV همراه با پرسولفات، بازده فرآیندهای پرسولفات به تنها یی و UV به تنها یی کاهش می‌یابد که نشانگر تأثیر هم‌افزایی بین UV و پرسولفات است؛ بنابراین استفاده از فرآیند پرسولفات/UV یک گزینه کارآمد برای حذف پتاکلروفنل است. همچنین برای کاهش تعداد آزمایش‌ها از روش آماری تاگوچی استفاده شد و شرایط بهینه پارامترهای مؤثر بر فرآیند پرسولفات/UV مشخص گردد. افزایش غلظت اولیه آلاینده به دو دلیل عملکرد فرایند را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نخست آنکه در مقادیر ثابت رادیکال سولفات تولیدشده با افزایش غلظت آلاینده میزان تماس و مواجهه با رادیکال آزاد کاهش یافته و درنتیجه سرعت اکسیداسیون کاهش می‌یابد. دوم افزایش غلظت آلاینده باعث تولید بیشتر محصولات جانبی ناشی از اکسیداسیون خواهد شد که این ترکیبات مصرف‌کننده مقادیر بیشتری از رادیکال آزاد خواهند بود.^{۳۴} در این شرایط افزایش زمان تماس یکی از

کاهش یافت. طبق مطالعه قبلی^{۳۶}، پتانسیل ردوکس رادیکال سولفات بسیار بیشتر از رادیکال هیدروکسیل بود. علاوه بر این، رادیکال‌های سولفات می‌توانند با آب در تمام مقادیر pH واکنش داده و رادیکال هیدروکسیل تولید کنند. طبق مطالعه لیانگ و همکاران، شرایط قلیایی (یعنی $\text{pH} > 8/5$) می‌تواند مکانیسم تبدیل رادیکال پرسولفات به رادیکال هیدروکسیل (معادله ۹) را در سیستم فعال‌سازی پرسولفات القا کند.^{۲۵}

این مشاهدات با یافته‌های گزارش شده توسط لین و همکاران و گائو و همکاران سازگار است.^{۳۷} آن‌ها تأثیر pH را در حذف ترکیبات آلی موردنبررسی قراردادند و دریافتند که بازده حذف به طور مؤثر در محیط قلیایی افزایش می‌یابد ($\text{pH} = 11$). زمان واکنش تأثیر مستقیمی بر بازده تخریب پتاکلروفنل دارد زیرا تولید رادیکال سولفات با افزایش زمان واکنش افزایش می‌یابد و در زمان‌های بالاتر فرصت لازم برای واکنش اکسیداسیون پیشرفتی با رادیکال فعال فراهم می‌شود، درنتیجه کار آئی تخریب پتاکلروفنل با استفاده از فرآیند پرسولفات/UV را افزایش می‌دهد. افزایش زمان نقش به سزایی در انجام فرایند حذف دارد و کارایی حذف مستقیماً وابسته به غلظت رادیکال پرسولفات تولیدی می‌باشد که با افزایش زمان ماند غلظت این رادیکال‌ها افزایش یافته و درنتیجه کارایی حذف نیز افزایش می‌یابد. نتایج بررسی انجام گرفته توسط عسگری و همکاران در خصوص حذف پتاکلروفنل با فرایند UV/Sدیدیم هیدروسولفید با نتایج فوق در این خصوص هم‌خوانی دارد.^{۳۹} همچنین در مطالعه‌ای که سونگ و همکاران در آن به بررسی حذف آرتازین پرداخته بودند، با افزایش زمان واکنش تا دقیقه، آرتازین به طور کامل حذف گردید.^{۱۶} رادیکال‌های واکنشی (رادیکال‌های سولفات، رادیکال‌های هیدروکسیل و غیره) اغلب در AOP های مبتنی بر پرسولفات تولید می‌شوند.^{۱۶} متانول (MA) و ترت بوتانول (TBA) به عنوان عوامل پاک‌کننده رادیکال‌های سولفات و هیدروکسیل در حذف پتاکلروفنل

خود عاملی برای اکسیداسیون بیشتر مواد آلی است. بر اساس معادله (۷) – (۸)، افزایش غلظت عامل اکسیدکننده تا حد معینی سرعت واکنش را افزایش می‌دهد و هنگامی که از حدی غلظت آن فراتر می‌رود دارای اثر معکوس در حذف ماده آلی است. با افزایش غلظت پرسولفات، رادیکال‌های سولفات به دام افتاده و به سرعت توسط خود مصرف می‌شوند. علاوه بر این، رادیکال‌های سولفات با مازاد پرسولفات واکنش نشان می‌دهند و تولید گونه‌های واکنش دهنده پرسولفات را کاهش می‌دهند که از نظر اقتصادی مقرن به صرفه نیست.^{۱۶} نتایج سایر مطالعات نیز از تأثیرگذاری غلظت پرسولفات در تجزیه مواد آلی حکایت داشته است. در مطالعه حذف تترامتیل آمونیوم هیدروکلراید که توسط وانگ و همکاران انجام شد با افزایش غلظت پرسولفات از ۲/۳۸ میلی‌گرم بر لیتر تا ۱۱/۹ میلی‌گرم بر لیتر کارایی حذف ماده آلی افزایش یافته است. در ادامه با افزایش غلظت به ۲۳/۸ میلی‌گرم بر لیتر کارکرد فرایند در حذف ماده آلی کاهش یافته است که علت آن را خاصیت ریایندگی پرسولفات در غلظت بالا اعلام نموده‌اند.^{۲۰} همچنین وانگ و همکاران در فرایند حذف کارمازپین از غلظت‌های متفاوت پرسولفات از مقادیر ۰/۱۱۹ میلی‌گرم بر لیتر تا ۱/۷۸۵ میلی‌گرم بر لیتر استفاده نموده‌اند که نتایج نشان داد با افزایش غلظت پرسولفات تا غلظت ۱/۱۹ میلی‌گرم بر لیتر کارکرد فرایند در حذف ماده آلی افزایش و بیش از آن تأثیری در کارایی فرایند نداشته است.^{۳۴}

در فناوری‌های اکسیداسیون پیشرفتی، نوع و غلظت رادیکال‌های فعال بستگی به pH محلول دارد.^{۳۵} در شرایط قلیایی، پتانسیل اکسیداسیون رادیکال هیدروکسیل، ۲/۹ ولت بود و با افزایش pH محلول، پتانسیل‌های اکسیداسیون و کاهش اکسیداسیون رادیکال هیدروکسیل و رادیکال سولفات هر دو

کارآمدترین عامل در عملکرد فرایند پرسولفات/UV است. پس از ۴۰ دقیقه زمان واکنش با استفاده از فرایند پرسولفات/UV، میزان حذف COD و TOC به ترتیب $82/3$ و 61 درصد در شرایط بهینه به دست آمد. فرایند حذف پنتاکلروفنل از سینتیک درجه اول کاذب پیروی کرد و رادیکال سولفات رادیکال واکنشی غالباً تولید شده در فرایند اکسیداسیون بود. فرایند پرسولفات/UV به عنوان یک فرایند اکسیداسیون پیشرفته، توانمند و سازگار با محیط زیست می‌تواند در تصفیه فاضلاب اکثر صنایع مورد استفاده قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

مطالعه اخیر با حمایت مالی معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی همدان به شماره طرح ۹۹۰۲۰۲۳۹۸ به انجام رسیده است که نویسندها مقاله از همکاری آن معاونت کمال تشکر را دارند.

Reference

1. Busca G, Berardinelli S, Resini C, Arrighi L. Technologies for the removal of phenol from fluid streams: a short review of recent developments. *Journal of Hazardous Materials*. 2008; 160:265-88.
2. Nayak PS, Singh BK. Removal of phenol from aqueous solutions by sorption on low cost clay. *Desalination*. 2007; 207:71-9.
3. Astereki S, Jafari A. 2-chlorophenol removal from aqueous solutions using electro/persulfate process. *yafte*. 2015;17(3) [In Persian].
4. Navarro AE, Cuizano NA, Lazo JC, Sun-Kou MR, Llanos BP. Comparative study of the removal of phenolic compounds by biological and non-biological adsorbents. *Journal of hazardous materials*. 2009; 164:1439-46.
5. Rahman RA, Anuar N. Pentachlorophenol removal via adsorption and biodegradation. *World Academy of Science, Engineering and Technology*. 2009; 31:190-5.
6. Melin E, Ferguson J, Puhakka J. Pentachlorophenol biodegradation kinetics of an oligotrophic fluidized-bed enrichment culture. *Applied microbiology and biotechnology*. 1997; 47:675-82.
7. Willis KJ, Ling N, Chapman MA. Effects of temperature and chemical formulation on the acute toxicity of pentachlorophenol to *Simocephalus vetulus* (Schoedler, 1858)(Crustacea: Cladocera). 1995.
8. Environmental Protection Agency (EPA). Available from: <https://www.epa.gov/>.
9. Zheng W, Wang X, Yu H, Tao X, Zhou Y, Qu W. Global trends and diversity in pentachlorophenol levels in the environment and in humans: a meta-analysis. *Environmental science & technology*. 2011; 45:4668-75.
10. Rahmani A, Asgar G, Samiee F. Evaluation of Performance Catalytic Ozonation with Activated Alumina in the Removal of Pentachlorophenol from Aqueous Solutions and Study of the Intermediates. *Avicenna J Clin Med*. 2013; 20 (1):77-85 [In Persian].
11. National Toxicology Program (NTP). Available from: <https://ntp.niehs.nih.gov/>.
12. Seyed Z, Amooey AA, Amouei A, Tashakkorian H. Pentachlorophenol removal from aqueous solutions using Montmorillonite modified by Silane & Imidazole: kinetic and isotherm study. *Journal of Environmental Health Science and Engineering*. 2019;1-11.

استفاده می‌شوند. متابول برای رادیکال‌های سولفات و هیدروکسیل به عنوان یک پاک‌کننده مؤثر و ترتیب بوتanol برای رادیکال‌های هیدروکسیل به عنوان یک پاک‌کننده مؤثر انتخاب شد. سونگ و همکاران^{۱۶} و لیو و همکاران^{۲۹} نتایج مشابهی را گزارش دادند.

نتیجه‌گیری

این مطالعه شرایط بهینه برای حذف پنتاکلروفنل از محیط‌های آبی با استفاده از فرایند پرسولفات/UV و روش تاگوچی را مورد بررسی قرارداد. یافته‌ها نشان داد که شرایط بهینه برای تخریب پنتاکلروفنل در غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر پرسولفات، $pH=11$ ، زمان واکنش ۴۰ دقیقه و غلظت اولیه پنتاکلروفنل $25\text{ }\mu\text{g/L}$ می‌باشد. نتایج تجربی نشان داد که فرایند پرسولفات/UV در حذف پنتاکلروفنل باراندمان بالا ($98/78\%$ در شرایط بهینه) بسیار مؤثر است. غلظت پرسولفات

13. Edgehill RU, Finn RK. Activated sludge treatment of synthetic wastewater containing pentachlorophenol. *Biotechnology and bioengineering*. 1983; 25:2165-76.
14. Tolardo V, García-Ballesteros S, Santos-Juanes L, Vercher R, Amat AM, Arques A, et al. Pentachlorophenol Removal from Water by Soybean Peroxidase and Iron (II) Salts Concerted Action. *Water, Air, & Soil Pollution*. 2019; 230:140.
15. Pan J, Zou X, Wang X, Guan W, Li C, Yan Y, et al. Adsorptive removal of 2, 4-dichlorophenol and 2, 6-dichlorophenol from aqueous solution by β -cyclodextrin/attapulgite composites: Equilibrium, kinetics and thermodynamics. *Chemical engineering journal*. 2011; 166:40-8.
16. Song W, Li J, Fu C, Wang Z, Zhang X, Yang J, et al. Kinetics and pathway of atrazine degradation by a novel method: Persulfate coupled with dithionite. *Chemical Engineering Journal*. 2019; 373:803-13.
17. Jung B, Sivasubramanian R, Batchelor B, Abdel-Wahab A. Chlorate reduction by dithionite/UV advanced reduction process. *International journal of environmental science and technology*. 2017; 14:123-34.
18. Turi L, Rossky PJ. Theoretical studies of spectroscopy and dynamics of hydrated electrons. *Chemical reviews*. 2012; 112:5641-74.
19. Romero A, Santos A, Vicente F, González C. Diuron abatement using activated persulphate: effect of pH, Fe (II) and oxidant dosage. *Chemical Engineering Journal*. 2010; 162:257-65.
20. Wang C-W, Liang C. Oxidative degradation of TMAH solution with UV persulfate activation. *Chemical Engineering Journal*. 2014; 254:472-8.
21. Gao Y-q, Gao N-y, Deng Y, Yang Y-q, Ma Y. Ultraviolet (UV) light-activated persulfate oxidation of sulfamethazine in water. *Chemical Engineering Journal*. 2012; 195:248-53.
22. Maazinejad B, Mohammadnia O, Ali GA, Makhlof AS, Nadagouda MN, Sillanpää M, et al. Taguchi L9 (34) orthogonal array study based on methylene blue removal by single-walled carbon nanotubes-amine: adsorption optimization using the experimental design method, kinetics, equilibrium and thermodynamics. *Journal of Molecular Liquids*. 2020; 298:112001.
23. Asgari, Ghorban, Maleki, Sima, Seid Mohammadi, Abdolmutallab. Furfural removal from industrial wastewater using the electrocoagulation process: An experimental design using the Taguchi model. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*. 2017; 27 (147): 306-21 [In Persian].
24. Asgari G, Seidmohammadi A, Rahmani AR, Samarghandi MR, Faraji H. Application of the UV/sulfoxylate/phenol process in the simultaneous removal of nitrate and pentachlorophenol from the aqueous solution. *Journal of Molecular Liquids*. 2020; 314:113581.
25. Liang C, Su H-W. Identification of sulfate and hydroxyl radicals in thermally activated persulfate. *Industrial & Engineering Chemistry Research*. 2009; 48:5558-62.
26. Orts F, Bonastre J, Fernández J, Cases F. Effect of chloride on the one step electrochemical treatment of an industrial textile wastewater with tin dioxide anodes. The case of trichromy procion HEXL. *Chemosphere*. 2020; 245:125396.
27. Ramavandi B, Asgari G, Faradmal J, Sahebi S, Roshani B. Abatement of Cr (VI) from wastewater using a new adsorbent, cantaloupe peel: taguchi L 16 orthogonal array optimization. *Korean Journal of Chemical Engineering*. 2014; 31:2207-14.
28. Zolfaghari G, Esmaili-Sari A, Anbia M, Younesi H, Amirmahmoodi S, Ghafari-Nazari A. Taguchi optimization approach for Pb (II) and Hg (II) removal from aqueous solutions using modified mesoporous carbon. *Journal of hazardous materials*. 2011; 192:1046-55.
29. Liu Y, Zhang Y, Zhou A. A potential novel approach for in situ chemical oxidation based on the combination of persulfate and dithionite. *Science of the Total Environment*. 2019; 693:133-635.
30. Rao Y, Qu L, Yang H, Chu W. Degradation of carbamazepine by Fe (II)-activated persulfate process. *Journal of hazardous materials*. 2014; 268:23-32.
31. Rodriguez S, Vasquez L, Costa D, Romero A, Santos A. Oxidation of Orange G by persulfate activated by Fe (II), Fe (III) and zero valent iron (ZVI). *Chemosphere*. 2014; 101:86-92.
32. Asgari G, Seid-Mohammadi A, Samargandi MR, Jamshidi R. Mineralization, kinetics, and degradation pathway of pentachlorophenol degradation from aqueous media via persulfate/dithionite process. *Arabian Journal of Chemistry*. 2021;103357.
33. Zhao J, Zhang Y, Quan X, Chen S. Enhanced oxidation of 4-chlorophenol using sulfate radicals generated from zero-valent iron and peroxydisulfate at ambient temperature. *Separation and Purification Technology*. 2010; 71:302-7.
34. Wang S, Zhou N. Removal of carbamazepine from aqueous solution using sono-activated persulfate process. *Ultrasonics Sonochemistry*. 2016; 29:156-62.
35. Ghorbanian Z, Asgari G, Samadi MT, Seid-mohammadi A. Removal of 2, 4 dichlorophenol using microwave

قربان عسگری و همکاران

- assisted nanoscale zero-valent copper activated persulfate from aqueous solutions: Mineralization, kinetics, and degradation pathways. *Journal of Molecular Liquids*. 2019; 296:111873.
36. Pan X, Wei J, Zou M, Chen J, Qu R, Wang Z. Products distribution and contribution of (de) chlorination, hydroxylation and coupling reactions to 2, 4-dichlorophenol removal in seven oxidation systems. *Water research*. 2021; 194:116916.
37. Lin Y-T, Liang C, Chen J-H. Feasibility study of ultraviolet activated persulfate oxidation of phenol. *Chemosphere*. 2011; 82:1168-72.
38. Gao Y-q, Gao N-y, Deng Y, Yin D-q, Zhang Y-s, Rong W-l, et al. Heat-activated persulfate oxidation of sulfamethoxazole in water. *Desalination and Water Treatment*. 2015; 56:2225-33.
39. Asgari G, Sidmohammadi A, Rahmani AR, Samargandi MR, Faraji H. Efficient decomposition of pentachlorophenol by a high photon flux UV/sodium hydrosulfite: Kinetics, intermediates and associated transformation pathway. *Optik*. 2020; 218:164981.

Advanced Oxidation Process Based Sulfate Radical (AOP-SR) in a UV Reactor to Remove Pentachlorophenol from Aqueous Media

Ghorban Asgari^{1,2}, Mohammad Reza Samargandi², Abdolmoteab Seid-Mohammadi^{1,2}, Reza Jamshidi^{3,*}

¹ Social Determinants of Health Research Center (SDHRC), Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Hamadan University of Medical Science, Hamadan, Iran

² Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

³ Master of Environmental Health Engineering, , School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

* E-mail address: Jamshidi75Reza@gmail.com

Received: 16 March. 2022; Accepted: 16 April. 2022

ABSTRACT

Background & Objectives: In recent years, due to water shortages and rapid industrial growth, the treatment and reuse of industrial wastewater has become of great importance. Phenol and its derivatives can be mentioned as wastewater pollutants that have a destructive effect on the environment. Pentachlorophenol (PCP) is one of these derivatives that may be carcinogenic to humans, and wastewater treatment containing PCP is required. Therefore, the aim of this study was to remove PCP from aqueous media.

Materials and Methods: Effective operating parameters such as initial PCP concentration (25, 50, 100, and 150 mg/L), persulfate concentration (25, 50, 75, and 100 mg/L), solution pH (5, 7, 9, and 11), and reaction time (10, 20, 30, and 40 min) were investigated. After the removal of PCP, an experimental design based on an orthogonal array using the Taguchi method was proposed.

Results: Based on the results, 98.78% of PCP in the optimal conditions (initial concentration of PCP of 25 mg/L, concentration of sodium sulfate (Na-PS) of 20 mg/L, pH = 11, and reaction time of 40 min) was removed. In this process, the COD and TOC removal rates were 82.3% and 61%, respectively. Analysis of variance (ANOVA) showed that persulfate is the most effective factor in the removal of PCP in the persulfate/UV process.

Conclusion: Persulfate/UV processes as an advanced oxidation process, powerful and environmentally friendly, can be used in wastewater treatment containing phenolic compounds, including PCP.

Keywords: Persulfate, UV lamp, Sulfate radical, Pentachlorophenol, Taguchi.